

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ - DANCER IN THE DARK

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Lars von Trier

Ηθοποιοί: Björk, Catherine Deneuve, David Morse, Peter Stormare, Joel Grey, Cara Seymour.

Μουσική: Björk

Φωτογραφία: Robby Müller

Μοντάζ: François Gédigier, Moly Marlene Stensgaard

Κοστούμια: Manon Rasmussen

Χώρα: Δανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 140'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- 35 Βραβεία και 40 Υποψηφιότητες.
- Κυριότερα Βραβεία:
- Cannes Film Festival 2000
- * Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου στην Björk
- * Χρυσός Φοίνικας στον Lars von Trier
- European Film Awards 2000
- * Καλύτερη Ταινία
- * Α' Γυναικείου Ρόλου
- * 2 Βραβεία Κοινού (Βραβείο Σκηνοθεσίας, Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου)
- Goya Awards 2001, Καλύτερης Ευρωπαϊκής Ταινίας στον Lars von Trier
- Δεκάδες ακόμη Βραβεία Κριτικών και Φεστιβάλ στην Ευρώπη και Αμερική.

Η Σέλμα, μια σχεδόν τυφλή Τσέχα μετανάστρια στις ΗΠΑ του 1964, συγκεντρώνει χρήματα για να χειρουργηθεί το παιδί της που πάσχει από την ίδια πάθηση. Όταν, όμως, ένας γείτονας κλέψει τις οικονομίες της, η αντίδρασή της θα οδηγήσει σε τραγικές εξελίξεις.

Οι σπουδαιότερες αλήθειες περνούν πάντα μέσα από τις μεγαλύτερες ψευδαισθήσεις. Μάθημα ζωής και σινεμά από τους Τρίερ και Μπιόρκ, βραβευμένους με τον Χρυσό Φοίνικα και το βραβείο ερμηνείας των Κανών αντίστοιχα.

Ένα παραμύθι με τίτλο "Η Χρυσόκαρδη" ενέπνευσε το Δανό σκηνοθέτη για τη δημιουργία των τριών τελευταίων του ταινιών, της τριλογίας δηλαδή που άρχισε με το "Δαμάζοντας τα κύματα", συνεχίστηκε με τους "Ηλίθιους" και ολοκληρώνεται με το "Χορεύοντας στο σκοτάδι". Με την τελευταία ο Λαρς φον Τρίερ καταφέρνει, αφηγούμενος μια ιστορία που είναι πέρα από κάθε λογική, να προκαλέσει στο θεατή μια γερή πνευματική και συναισθηματική αναστάτωση. Έννοιες όπως η αγάπη και η θυσία αποσυντίθενται και χτίζονται ξανά. Η Μπιόρκ απέσπασε το βραβείο γυναικείας ερμηνείας στις Κάννες και η ταινία έφυγε με τον Χρυσό Φοίνικα.

Βρισκόμαστε στο 1964. Η Σέλμα, μια Τσέχα μετανάστρια στις ΗΠΑ που χάνει σιγά σιγά το φως της εξαιτίας κάποιας κληρονομικής πάθησης, δουλεύει και μαζεύει χρήματα, προκειμένου ο γιος της να εγχειριστεί στα μάτια και να μην έχει τη δική της τύχη. Όταν όμως ένας απεγνωσμένος γείτονας κατηγορεί την Σέλμα ότι του έκλεψε τις οικονο-

μίες του τότε τα πράγματα παίρνουν δραματική τροπή. Η Σέλμα θυσιάζεται όχι μόνο για χάρη του παιδιού της, αλλά συμπαραστέκεται ακόμη και στον άνθρωπο που δεν δίστασε να καταστρέψει τον μοναδικό της στόχο.

Μια από τις σημαντικότερες ταινίες, όχι μόνο του εμπνευσμένου στοχαστή - δημιουργού, αλλά και του Παγκόσμιου σινεμά στο μεταίχμιο του 20ου και 21ου αιώνα. Ίσως δε, η πιο σπαρακτικά δραματική ταινία της δεκαετίας. Ο Λαρς Φον Τρίερ απογειώνει τις αισθήσεις χάρη στην ασύλληπτη ερμηνευτική οντότητα της Μπιρκ. Κατρίν Ντενέβ, Ντέιβιντ Μόρς και Πίτερ Στορμάρε, όπως σπάνια τους βλέπουμε. Ένας οραματιστής στέρ, απρόβλεπτος, παρορμητικός, δογματικός και πρωτοπόρος στο ζενίθ της καριέρας του. Ταινία που σε κερδίζει ανεπιφύλακτα σε όλους τους τομείς. Τα βραβεία ήταν αναμενόμενα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Τίποτα λιγότερο από ένα αριστούργημα του σύγχρονου σινεμά. Το πόνημα του Lars Von Trier κινείται σε δύο επίπεδα, που εναλλάσσονται αλλά δεν διασταυρώνονται, αυτό του μελοδράματος και αυτό του σουρεαλιστικού μιούζικαλ. Η κεντρική ηρωίδα είναι μια εύθραυστη ύπαρξη, ένα μοιρολατρικό θύμα των περιστάσεων, ένα κλαρί που κρύβεται από τον αέρα φοβούμενο μη σπάσει. Παράλληλα, όμως, είναι η προσωποποίηση της μητέρας-Παναγίας που απαρνείται τη ζωή της για χάρη του παιδιού της, αρνούμενη να φορτώσει σε αυτό τα δικά της κρίματα. Μια παραβολή χριστιανικού χαρακτήρα που ανατρέπει στις εμμονές του Δανού σκηνοθέτη, δηλαδή πως αυτός ο κόσμος, μη αποδεχόμενος τις αμαρτίες του, αναζητεί σωτήρες για τη συνείδηση και τη διαιώνιση του.

Τα μουσικοχορευτικά νούμερα εκφράζουν την «πολύχρωμη» φαντασία της Σέλμα, που, στερούμενη την όραση, οραματίζεται τον περίγυρό της σαν χαρά Θεού. Ένας κήπος αισθημάτων η ψυχή της που ζωγραφίζει με νότες και χρώματα όλα αυτά που η πραγματικότητα της έχει προσφέρει απλόχερα: τη ρουτίνα και τη σκληρή, άχρωμη καθημερινότητα.

Ο Von Trier κινηματογραφεί το ρεαλισμό με τους κανόνες του Δόγματος '95, δημιουργώντας γνήσιο προλεταριακό συναίσθημα, αλλά μεταμορφώνεται στις μουσικές σκηνές με τη χρήση πολλαπλών ψηφιακών καμερών και θεαματικών υπερ-πλάνων. Και στους δύο τομείς βρίσκει ιδανικό σύμμαχο την Ισλανδή τραγουδίστρια Björk, η οποία ξεπερνάει κάθε προσδοκία ζώντας το χαρακτήρα της, αλλά και συνθέτει εξαιρετικά τραγούδια στο πνεύμα του West Side Story. Αν όλα αυτά δεν καταφέρουν να σας συγκινήσουν μέχρι εκείνες τις στιγμές του τέλους, τότε σταθείτε γιατί το έργο σας επιφυλάσσει **ένα από τα δυνατότερα φινάλε που έχουν γυριστεί ποτέ στο βωμό της έβδομης τέχνης και που το αναγάγει στο πλέον κλασικό μελοδράμα των καιρών μας.**

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

Ο Lars Von Trier, με φανατικούς οπαδούς και άλλους τόσους φανατικούς πολέμιους, είναι ίσως ο μοναδικός σύγχρονος δημιουργός που διχάζει σε τέτοιο βαθμό το κοινό του. Είτε τον θεωρείτε «θεό», είτε τον θεωρείτε υπερτιμημένο, είτε τον σιχαίνετε, το Χορεύοντας στο Σκοτάδι είναι μια μοναδική εμπειρία και σίγουρα μια από τις ταινίες που πρέπει να έχει δει κανείς στη ζωή του. Όσο και να αμφισβητώ τέτοιου είδους τυποποιημένες

λίστες του τύπου «Οι 1000 ταινίες που πρέπει να δείτε πριν πεθάνετε» δεν μπορώ παρά να εντάξω την ταινία αυτή σε αυτές. Κι όχι, δεν είναι μονάχα το πόσο καλή είναι, είναι και το πόσο ιδιαίτερη είναι. Ο Lars Von Trier για ακόμα μια φορά πειραματίζεται με σκηνοθεσία και ηθοποιούς κι αυτή τη φορά φαίνεται να έχει βρει τα καταλληλότερα συστατικά για να μας δώσει μια ταινία μοναδική. Ποιός θα φανταζόταν ότι μπορεί να συνδυαστεί το μιούζικαλ με το δράμα και τη θανατική ποινή και ο «κουλός» αυτός συνδυασμός να αποτελέσει την απόλυτη αλληγορία επάνω στην θυσία στο βωμό της αγάπης. Ε, το σκέφτηκε ο Trier και όχι απλά το σκέφτηκε, αλλά βρήκε και τον τρόπο να μας το δώσει.

Σίγουρα θα σας ξεφύγουν δάκρυα. Θα δείτε, όμως, και μια ταινία που θα σας στοιχειώσει όχι για ώρες, αλλά για μέρες, μια ταινία από την επίδραση της οποίας απλά δεν μπορείτε να ξεφύγετε. Και όποια κι αν είναι η άποψη σας για τον σκηνοθέτη, εδώ καταφέρνει να βουλώσει στόματα και να μας κάνει να μην ενδιαφερόμαστε για το πόσο προβληματικός ή μη είναι, αλλά μας κάνει να τον αναγνωρίσουμε ως ένα πραγματικό καλλιτέχνη.

ΣΟΦΙΑ ΓΟΥΡΓΟΥΛΙΑΝΗ

LARS VON TRIER

Γεννήθηκε το 1956 στην Κοπεγχάγη, Δανία. Ο πλέον φιλόδοξος και διακεκριμένος σκηνοθέτης που εμφανίστηκε στη Δανία μετά τον Ντράγιερ, 60 χρόνια πριν. Σπούδασε Κινηματογράφο στη Σχολή Κινηματογράφου της Δανίας και έσειρε πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας από την πρώτη του κιόλας ταινία "Forbrydelsens element" (1984)

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Nymphomaniac: Meros A' 2013, Nymphomaniac: Meros B' 2013, Melancholia 2011, Dimension 1991-2024 2010, Antichrist 2009, Chacun son cinéma ou Ce petit coup au cœur quand la lumière s'éteint et que le film commence 2007, Direktøren for det hele 2006, Manderlay 2005, Dogville: The Pilot 2003, De fem bændspænd 2003, Dogville 2003, D-dag - Den færdige film 2001, Χορεύοντας στο Σκοτάδι 2001, D-dag 2001, D-dag - Lise 2000, Idioterne 1998, Riget 1994-1997, Breaking the Waves 1996, Læreværelset 1994, Europa 1991, Medea 1988, Epidemic 1987, Forbrydelsens element 1984, Befrielsesbilleder 1982, Den sidste detalje 1981, /Inoctrone 1980, Menthe - la bienheureuse 1979, Orchidégartneren 1977, En blomst 1971, Hvorfor flygte fra det du ved du ikke kan flygte fra? Fordi du er en kujon 1970, En røvsyg oplevelse 1969, Et skakspil 1969, Nat, skat 1968, Turen til Squashland 1967.

